

Kenraali Hannes Ignatiuksen Kadettisäätiö

Kirjallisuuspalkintojen jako 27.4.2017

Arvoisat läsnäolijat!

On jälleen aika palkita tehdystä työstä. Tänä vuonna palkitaan 24 erilaista julkaisua, joka on normaali määrä. Lisäksi jaetaan kunniapalkinto. Perinteisellä tavalla palkitaan nuoria upseereita heidän kirjoituksistaan Sotilasaikakauslehdessä ja Kylkiraudassa. Palkintojen yhteisarvo on 59 700 euroa.

Palkittavien teosten aihepiirit ovat perinteisiä. Suurin osa käsittelee historiaa suppeammassa ja laajemmassa mittakaavassa. Lisäksi palkittavien joukossa on väitöskirjoja, kaunokirjallisuutta ja karttateos. Väitöskirjoja on tällä kertaa palkittavana yksi.

Evl evp. Jari Rantapelkosen johtama säätiön pätevä asiantuntijalautakunta on tehnyt mittavan työn palkittavia teoksia arvioidessaan. Säätiön hallitus esittää lautakunnalle ja sen puheenjohtajalle parhaat kiitokset työstä, jonka perusteella on ollut helppo tehdä palkitsemispäätöksiä.

Erilaisia teoksia on vaikea panna paremmuusjärjestykseen, koska mitään absoluuttista hyvyysmittaria ei ole. Arvioinnissa tärkeimmälle sijalle on asetettu säätiön sääntöihin kirjattu perusperiaate eli sotilaallista ammattitaitoa edistävät julkaisut. Lisäksi arvioinnissa on otettu huomioon kunkin teoksen vaikuttavuus, sisällön mielenkiintoisuus, luettavuus, tieteellisyys, laajuus, julkaisuasu ja tekemiseen vaadittu työ määrä. Lopputulos on eri tekijöiden synteisin tulos.

Palkitsemiset toteutetaan niin, että ensiksi jaetaan kunniapalkinto ja sen jälkeen jaetaan kirjallisuuspalkinnot aakkosjärjestyksessä. Lopuksi palkitaan nuoria upseereita heidän lehtiartikkeleistaan. Palkitut saavat kunniakirjan ja palkintorahat maksetaan suoraan pankkitileille.

Säätiön asiamies, komentajakapteeni Marko Varama osallistuu kanssani palkintojen jakoon.

Kunniapalkinto

Kom evp. Visa Auvisen kirjoittajan ura alkoi Suomi Merellä -lehden päätoimittajana vuosina 1979-93.

Meriupseerina hänen kiinnostuksensa kohteet liittyvät merivoimiin ja aivan erityisesti Suomen Joutseneen, joten nimitys merikirjailija on mitä osuvin.

Hänen tuotannostaan voidaan mainita:

- Leijonalippu merellä, laivasto-osuuden kirjoittaminen, 1980
- Turun Upseerikerho 1945-1982 (toim), 1982
- Rannikkosotilaskotiyhdistys 1918-93, 1993
- Jatkosodan historia, laivasto-osa, 1994
- Laivastoyhdistyksestä Meriliitoksi, 2001
- Suomen Joutsen, onnekas satavuotias, 2002
- Merisotakoulu 1930-2005, 2005
- Vain merimies voi tietää, elämää Suomen Joutsenella, 2006
- Suomen Joutsen kauppalaivastomme merimiesten kouluna, 2008
- Vierailijoita Suomen Joutsenella, 2009
- Suomen Joutsen sodassa, 2011
- Suomen Joutsenen vientinäyttelyt, 2013
- Suomen Joutsen, rahtilaiva-koululaiva-museolaiva, 2013
- Naantalin ilmatorjuntapatteri, 2015

Viime vuonna komentaja Auviselta ilmestyi viime vuonna kaksi teosta.

Merimaskun nuottaluomat on tutkimus merimaskulaisista nuottaluomista eli apajista ja nuotanvedosta niillä. Merimaskussa kalastus on ollut pitkää merkittävä elinkeino, mutta aikaisemmin ei tästä toiminnasta ole julkaistu tutkimusta. Paljon tietoa on muistitiedon varassa ja kuten kovin usein tämäkin perimätiedon kokoaminen olisi pitänyt tehdä paljon aikaisemmin. Suuri osa tutkimuksesta käsittelee yleisesti nuottausta luomilla ja kalastajien nuottaperinnettä. Tutkimus on merkittävä lisä alueen paikallishistoriassa ja Suomen kalastusperinteessä.

Toinen Visa Auvisen teos käsittelee hänelle ilmeisen rakasta Suomen Joutsenta. Hän on tehnyt vuodesta 2002 alkaen Suomen Joutsenen Valtameripurjehtijain perinneyhdistyksen nimissä Joutsenesta nyt yhteensä 8 kirjaa. Teos Suomen Joutsenen laivalehdet kuvaa valtameripurjehdusten aikana vuosina 1931–1939 julkaistuja JOUTSEN-nimistä laivalehteä, yhteensä 60 kpl. Tutkimus ei ollut helppoa, sillä osin lehdet ovat vaikealukuisia, sillä jos musteet olivat matkoilla vähissä, teksteistä on vaikeaa ottaa selvää. Tässä merkittävässä merenkulkuhistoriallisessa teoksessa on käyty läpi kaikki Suomen Joutsenen koululaivalla julkaistut laivalehdet sekä luokiteltu ja analysoitu niiden sisältöjä. Sisältönä oli muun muassa kirjoituksia ajankohtaisista aiheista, ammattialalta sekä satamista ja maista, joissa käytiin, runoja, pakinoita, askartelutehtäviä, huumoria sekä runsasta kuvitusta.

Hänen kirjailijanuransa ei ole lopussa vaan heinäkuussa julkaistaan turkulaisen 100 vuotta täyttävän

partiolippukunnan Auran Tähti Pojat juhlateos.

Säätiö myöntää kom evp. Visa Auviselle 8000 euron kunniapalkinnon hänen pitkäaikaisesta sotahistoriallisesta tutkimustyöstään ja julkaisustaan vuodelta 2016.

Ev evp. ST Markku Iskaniuksen ura alkoi Panssari-lehden toimittajana 1971-1973. 1970-80-luvuilla hän kirjoitti useita artikkeleita mm. Sotilasaikakauslehteen ja Uuteen Suomeen, joista osa aiheutti voimakastakin keskustelua. Kylkiraudan päätoimittajana hän toimi 1991-1992.

Kirjallisesta tuotannosta mainittakoon:

- Operaatiotaidon ja taktiikan tutkimus sekä tutkimusmenetelmät, 1997 ja 1998
- Operaatiotaidon ja taktiikan opettajan ohje, 1998
- Suomen kuljetusjärjestelmän kehitys toisen maailmansodan aikana: siviili- ja sotilasviranomaiset kuljetusten johtajina (väitöskirja), 2004
- Vesikuljetukset Suomen sotaponnistusten tukena toisen maailmansodan aikana: laivamiesten ja ahtaajien talvi- ja jatkosota, 2008
- Kotiseudun risteysasema: Pieksämäen seudun sotavuodet 1939-1944, 2010
- Kainuun prikaatin historia 1626-2012: Nelivuosisatainen taival Savon rykmentistä nykyaikaiseksi valmiusyhtymäksi, 2012
- Tunteaton kenraali: J.F. Lundqvist, 2013
- Ilmojen kenraali ja kiistelty komentaja J. F. Lundqvist, 1940-1946, 2015

Hän on myös kirjoittanut useita artikkeleita eri teoksiin.

Vuonna 2016 hän kirjoitti teoksen **Porilaisten marssi - Kuninkaan joukoista kansainväliseksi kouluttajaksi**. Teos avaa lukijalle Porin prikaatin perinnejoukkojen historiaa erittäin mielenkiintoisella tavalla. Joukko-osaston juuret ulottuvat aina vuoteen 1581. Tuolloin varsinaisuomalaisista ja satakuntalaisista muodostettiin lippukunta, jota voidaan perustellusti kutsua Kustaa II Adolfin käskystä 45 vuotta myöhemmin perustettujen Porin ja Turun rykmenttien kantajoukoksi. Joukon perinteillä, juurilla ja historialla on tärkeä merkitys joukko-osastolle. Perinteet kertovat meille mistä me tulemme, missä olemme kulkeneet ja minne olemme menossa. Lisäksi Markku Iskaniuksen teos on erittäin hieno painoasultaan ja kuvitukseltaan.

Myöskään ev Iskaniuksen tietokirjailijan ura ei ole päättymässä. Ainakin hän on mukana Kadettikunnan 100-vuotishistoriakirjaprojektissa.

Säätiö myöntää ev evp. ST Markku Iskaniukselle 8000 euron kunniapalkinnon hänen pitkäaikaisesta sotahistoriallisesta tutkimustyöstään ja julkaisustaan vuodelta 2016.

Standaari

Kenraali Hannes Ignatiuksen Kadettisäätiö standaari, jossa kolmikielekkeisen sinipohjaisen standaarin keskellä on kenraali Hannes Ignatiuksen Kadettisäätiön sinettitunnus, on tarkoitettu säätiön arvokkaimmaksi huomionosoitus- ja palkitsemisesineeksi.

Säätiö haluaa palkita eversti evp. Ismo Turusen hänen pitkäaikaisesta työstään Kenraali Hannes Ignatiuksen Kadettisäätiön hallituksessa vuosina 2008–2017 säätiön standaarilla.

Kirjallisuuspalkinnot aakkosjärjestyksessä

Ev evp. Hannu Aikio: *Ilomantsista Ilomantsiin. JP 1:n Jatkosodan veteraanien kertomuksia.* Harvat sotakirjat keskittyvät laajemmin yhden joukko-osaston taistelijoiden aitoihin henkilökohtaisiin kokemuksiin. Tämä kirja sisältää 38 taistelijan 91 tarinaa. Ne on koottu pääosin Jääkäripataljoona 1:n taistelijoiden kirjallisista muistelmista ja haastatteluiden ääni- ja kuvatallenteista. Tarinat on sovitettu yhteen sotahistoriallisen tiedon kanssa loogisella ja havainnollisella tavalla. Kirjan toinen kirjoittaja FT Lauri Hietaniemi on kerännyt aineiston 15 vuoden aikana. Hänen isänsä palveli JP 1:ssä hyökkäys- ja asemasotavaiheiden aikana. Kirjan tarinat ovat totuudenmukaisia, ne liikuttavat lukijaa sodan aitoudella ja myös huumorillakin.

Ye-kom evp., ST Ove Enqvist: *Makilo. Från fiskeläge till kustfort.* Tämä ruotsinkielinen teos käsittelee Mäkiluodon linnakesaaren historiaa. Rannikkolinnakkeiden asettaminen järjestykseen niiden merkittävyyden näkökulmasta on vaikeaa, mutta kirjoittajan mielestä Mäkiluoto kuuluu kärkeen, jota todistaa se, että linnake oli ensimmäinen Suomen puolella, jota ryhdyttiin rakentamaan osana Pietari Suuren merilinnoitusta ennen ensimmäistä maailmansotaa. Linnakkeilla kysymys ei ole vain sotilaallisesta historiasta vaan siihen kuuluu myös linnakesaaren asukkaiden elämän kulku syntymästä, elämästä ja kuolemasta, pienten yhteisöjen arjesta, yhteyksistä saaristolaisiin, tyynistä ja myrskyistä sekä saariston tarjoamista iloista ja vaaroista. Kirjoittaja on hienolla tavalla kuvannut varsinaisen sotilaallisen toiminnan lisäksi saaren elämää. Työ on pitkän tiedonhankinnan tulosta ja sisältää paljon ennen julkaisematonta kuvitusta. Kirjoittajalla on myös henkilökohtainen suhde Mäkiluotoon, hän toimi siellä linnakkeen päällikkönä vuosina 1976-79.

Evl evp. Tuomo Hirvonen on tuottanut kaksi teosta. ***Monimuotoinen turvallisuus*** on Turvallisuustieteellisen yhdistyksen antologia, jossa on yhdistyksen jäsentilaisuuksissa pidettyjen esitelmätilaisuuksien antia. Tässä antologiassa on 22 merkittävän asiantuntijan artikkelia.

Puoli vuosisataa veteraanin tukena - Salon seudun Sotaveteraanit ry 1966 - 2016 on yhdistyksen 50-vuotisjuhlateos, joka kertoo sanoin ja kuvin yhdistyksen työstä Salon seudun sotaveteraanien, heidän puolisoitensa ja leskiensä hyväksi tekemästä työstä. Salon seutu käsittää kymmenen kuntaa ja sotaa alueelta lähti arvoiltaan 10 000 henkilöä. Kirjaan saatiin tästä joukosta noin 6000 veteraanin tiedot, mitä voi pitää erinomaisena saavutuksena. Kirja on kunnianosoitus Salon alueen veteraanijärjestöjen

tarmokkuudesta ja keskinäisestä yhteistyökyyvystä. Kirjoittaja on onnistunut tuottamaan hienon teoksen kunnianosoituksena isänmaan pelastajille.

Kenrl Ilkka Ilmola: *Ivan varusmestari* on historiallinen romaani kirjoittajan esi-isästä. Ivan Ivkov, pohjoisvenäläisen maaorjan poika, määrätään Venäjän keisarikunnan armeijaan vakinaiseen sotapalvelukseen syksyllä 1863. Suurten nälkävuosien aikana Ivan Ivkov saa sotilaskoulutuksen Turussa, jonka jälkeen hänet määrätään Haminan Kadettikoulun palveluskuntaan ja nimitetään lopulta varusmestariksi. Venäjän ja itsenäistyvän Suomen poliittiset myrskyt heijastuvat myös pienen varuskuntakaupungin elämään. Sisällissodan tapahtumat osuvat myös Ivaaniin ja hänen perheeseensä. Teoksen taustalla on kirjoittajan tekemä sukututkimus esi-isästään, jonka tausta oli aikaisemmin hämärän peitossa, ennen kuin hän sisarensa kanssa aloitti järjestelmällisen työn Ivanin taustan selvittämiseksi. Työn pohjalta syntyi tämä erittäin mielenkiintoinen ja mukaansa tempaava faktoihin perustuva romaani, jossa mukana ovat myös kadetit Gustav Mannerheim ja Hannes Ignatius.

Maj evp. FL Jari Lehtoväre: *Kutsui meitä taisteluun Isänmaa, Hausjärven veteraanikirja 1939 – 1945.*

Tämä tiiliskiveksikin mainittu teos tarkastelee sotavuotia Hausjärven näkökulmasta. Hausjärveläisiä palveli niin maa-, meri- kuin ilmavoimissakin kymmenissä eri joukko-osastoissa. Kirjassa on neljä kokonaisuutta, jossa noudatetaan sekä kronologiaa että temaattista rakennetta. Tietolähteenä on etenkin eri yksiköiden ja joukkojen sotapäiväkirjoja, joita on vertailtu ja yhdistetty muista lähteistä saatuihin tietoihin. Hausjärveläisistä löytyi matrikkeliin tiedot 2080 henkilöstä, jotka ovat joko alkuaan kuntalaisia, tai sodan jälkeen siirtokarjalaisina kuntaan tulleita. Matrikkelin lisäksi yli 600-sivuinen kirja sisältää myös historiaosuuden hausjärveläisten sotataipaleesta sekä sota-ajan tapahtumista Hausjärvellä sekä tietoa veteraanitoiminnasta sotien jälkeen. Hieno teos ja kunnianosoitus Hausjärven veteraaneille.

Kapt evp. ST, Jarno Limnell: *Suomen Idea. Suomi täyttää itsenäisenä valtiona sata vuotta.* On aika katsoa kunnioittavasti taaksepäin ja samalla suunnattava katse tulevaisuuteen. Tässä kirjassa luodaan Suomen tulevaisuuden ideaa. Eri kirjoittajat pohtivat sitä ja sen mukaista tarinaa omista näkökulmistaan. Kirjoittaja yhdistää näkemys Suomen tulevaisuuden tarinan tarpeellisuudesta. Kirjassa katsotaan tulevaisuuteen ja pohditaan myös keinoja ja ratkaisuja, joilla tavoiteltu tulevaisuus – Suomen idea – on mahdollista saavuttaa. Kirjan kirjoittajat ovat sekä arvostettuja ja ansioituneita suomalaisia että tulevaisuutemme toivoja. Heitä kaikkia on kannustettu kirjoittamaan rohkea ja perusteltu näkemyksensä Suomen tulevaisuuden ideasta. Kirjan lopussa esitetään kootusti ehdotus Suomen tulevaisuuden ideasta ja sen tarinasta. Jarno Limnellin johdolla on aikaansaatu hieno ja merkittävä teos, joka on herättänyt laajaa yhteiskunnallista huomiota

Prkenr evp. Hannu Luotola: *Itsenäinen Isänmaa - Yhteinen asiamme, Saarijärven sotaveteraanit ry 50 vuotta 1966 - 2016.* Saarijärven sotaveteraaneista on tehty kaksi historiaa vuoteen 1996 saakka, jolloin pääpaino oli toimeentuloturvassa, sosiaalisessa huollossa, asunto-oloissa ja kuntoutuksessa. Tässä teoksessa on tehty laaja näkemys, jossa tarkastelun kohteena on käytännössä koko se yhteisö- ja järjestökenttä, joka liittyy veteraanitoimintaan, kunnan ja seurakunnan osuus mukaan lukien. Kirjoittaja on liittänyt kukin veteraanivuositikymmen omalla tietolaatikollaan niin Saarijärven kuin koko valtakunnan historiaan antaen näin laajempaa näkökulmaa käsiteltävälle asialle. Kun varsinaisten

jäsenten keski-ikä on yli 90 vuotta, niin nyt tehtävänä on veteraaniperinteen ja isänmaallisen työn arvostamisen siirtäminen kaikissa muodoissaan uusille sukupolville. Tässä suhteessa kirjoittajan työ on merkittävä osa tuota veteraaniperinnön jatkamista.

Evl evp. Jarmo Nieminen: *Keisarin perintö - kertomuksia Helsingin sotilassaarten historiasta* on mielenkiintoinen kuvaus Helsingin sotilassaarista, jotka ovat olleet lännen ja idän välisten valtataistelujen tapahtumapaikka vuosisatojen ajan. Ne ovat suojanneet vuoroin Ruotsia ja vuoroin Pietaria. Keisarin perintö valottaa saarten rikasta menneisyyttä livana Julman ajoista Viaporin kapinaan ja Suomen itsenäisyyden alkuhetkiin. Kiehtovat kertomukset, arkistokuvat, kartat, ja insinöörikommodori Alpo Tuurnalan upeat akvarellit kertovat paikoista, joissa harva helsinkiläisenkään on vielä käynyt. Teos jakautuu kolmeen aikaan: Ruotsin suurvalta-aika ja alueen merkitys Ruotsin ja Venäjän kiista-alueena. Seuraava aika käsittelee autonomista Suomea Venäjän osana ja kolmas aika tuo lukijan itsenäisen Suomen varuskuntaan. Teos on helppolukuinen, selkeä ja kuvituksensa ansiosta todella upea teos.

Evl Jukka Nurmi: *Jääkäriykistö 100 vuotta – tykkivaljakosta panssarihaupitsiin 1916-2016* on perinteisestä aselajihistoriasta poikkeava teos, sillä se rakentuu 32 kirjoittajan artikkeleista, jotka edustavat varusmiehiä, henkilökuntaa ja reserviläisiä panssarijääkäristä kenraaliin. Jääkäriykistörykmentin perinteet alkavat suomalaisista vapaaehtoisista Saksan Lockstedin Ausbildungsgruppen haupitsijaoksesta, joka perustettiin 17.3.1916. Teos on kolmas Jääkäriykistöstä laadittu historiikki, joissa on laajasti käsitelty jääkäriykistön historiaa alkuajoista aina 1990-luvun alkuun saakka. Jukka Nurmen teos täydentää aikaisempia historiikkeja kertomalla, kuinka tykistöjoukosta kehittyi monipuolinen kolmen aselajin joukkoyksikkö. Kirjoittaja toimi Jääkäriykistörykmentin komentajana 30.6.2016 saakka, joten hänellä on ollut oma suhteensa tähän kunniakkaaseen joukkoon.

Kapt, ST, Antti Paronen: *Globaali jihadistinen liike kumouksellisen sotataidon kehittäjänä* on Maanpuolustuskorkeakoulun Sotataidon laitoksella tehty väitöskirja. Tutkimuksen lähtökohtana oli havainto siitä, että maailmanlaajuisen jihadismin toimet muistuttivat suuresti kumouksellista sodankäyntiä. Tavoitteeksi tutkimukselle muodostui selvittää, miten globaali jihadistinen liike oli kehittänyt kumouksellisen sodankäynnin sotataitoa ja sotataidollista ajattelua. Globaali jihadistinen liike tässä tutkimuksessa hahmotettiin sosiaalisiksi liikkeeksi, joka pitää sisällään yhteisen päämäärän eteen pyrkiviä, samaa ideologiaa tunnustavia organisaatiota, soluja ja yksittäisiä toimijoita. Tutkimuksessaan Antti Paronen päätyi siihen, että globaali jihadistinen liike on kyennyt kehittämään kumouksellisen sodan strategista ajattelua suuntaan, jossa hajaantunut organisaatiomuoto, rajaamaton toiminta-alue ja kauas tulevaisuuteen tähtäävä tavoitteenasettelu ovat yhteiseen ideologiseen katsontaan sitoutuneina, muovanneet liikkeestä toimijan, joka on kyennyt selviämään hengissä mittavista vastatoimista huolimatta.

Ev evp. Perttu Peitsara: *”Koneita idässä, lentosuunta länteen” Ilmapuolustuksen viestihistorian ja ilmavalvonnan historia, välirauhan vuodet 1940-1941 ja sotavuodet 1941-1942.* Perttu Peitsara on tehnyt erittäin merkittävää ilmasotahistoriallista työtä kirjoittaessaan seuraavan osan Suomen ilmapuolustuksen viestitoiminnasta ja ilmavalvonnasta. Tämä toinen osa jakaantuu kahteen osioon.

Ensimmäinen osio käsittelee välirauhan aikaa, jossa talvisodan kokemusten perusteella viestitoimintaa ja ilmavalvontaa järjesteltiin uudestaan. Kehittämisen kannalta merkittävää oli Ilmavoimien esikunnan uudelleen organisoituminen, jossa viestiala pikkuhiljaa tunnustettiin omaksi aselajikseen ilmavoimien sisällä. Toisessa osiossa keskitytään aselajin kehitykseen ja sen toimintaan sotatoimissa ja järjestelyissä takaisin vallatulla alueella. Kokonaisuutena kirjoittajan työ on vaatinut todella suuren työn hänen käydessään läpi sota-arkiston lähteitä, sotapäiväkirjoja ja muita lähteitä. Kirja sisältää runsaasti aikaisemmin julkaisematonta kuvamateriaalia ja osa kaavioista on selvyuden vuoksi piirretty uudestaan. Tämä laaja ja perusteellinen työ on tuottanut kattavan perusteoksen Ilmapuolustuksen viestitoiminnasta ja ilmavalvonnasta. Toisen osan päättyessä vuoteen 1942 on lupa odottaa, että saamme seuraavan osan, jossa käsitellään toimintaa vuodesta 1943.

Evl evp. ST Jari Rantapelkonen: *Pohdintoja sotatieteellisistä käsitteistä* on yhdessä Laura Koistisen kirjoitettu teos, jonka tarkoituksena on auttaa opiskelijoita sotatieteellisen tutkimuksen tekemisessä toimimalla käsikirjana, josta peruskäsitteet ja niitä käsittelevät keskeiset lähteet löytyvät. Teos on erittäin merkittävä ensyklopedia sotatieteellisistä käsitteistä. Niin sotilaat kuin sotatieteilijät jäsentävät teorioita ja käytäntöjä, ohjesääntöjä ja toimintaympäristöjä, rauhaa ja sotaa käsitteiden avulla, siksi tällä teoksella on hyvin suurta merkitystä alan opetuksessa ja tutkimuksessa, myös Maanpuolustuskorkeakoulun ulkopuolella. Kirjoittajien mukaan käsitteiden tunteminen on tärkeää ja hyödyllistä monessa eri mielessä. Asioiden ymmärtäminen käytännöllisellä ja abstraktimmalla tasolla helpottuu käsitteiden tuntemisen kautta. Kirja toteuttaa erinomaisesti kirjoittajiensa tavoitteen tarjota helpotusta tutkimusta tekevien opiskelijoiden käsitteellisiin pulmiin.

Evl evp. VTM Ari Raunio: *Laatokan Karjalan sotakartasto 1939 – 1944*. Viime vuonna hän julkaisi yhdessä FM Mikko Lantzin kanssa kirjan Karjalan kannaksen sotakartasto 1939–1944. Nyt Ari Raunio ja Mikko Lantz ovat kirjoittaneet erittäin selkeän ja kiinnostavan taistelutapahtumatiivistyksen Laatokan Karjalasta talvi- ja jatkosodasta kartoin esitettynä. Kirja on erinomainen lähde, kun haluaa tiivistetysti perehtyä Laatokan Karjalan taisteluluihin. Kartan lisäksi kullakin aukeamalla on kyseisen alueen sotatapahtumia esittelevä teksti, jonka tärkeimmät paikat on osoitettu kartalta. Kirja toimii sekä itsenäisenä hakuteoksena että erinomaisena apuvälineenä muun sotahistoriallisen kirjallisuuden rinnalla. Paikannimi- ja joukko-osastohakemistot täydentävät ja parantavat kirjan käytettävyyttä. Hienoa kartastossa on, että valokuvat pyritti löytämään juuri siitä paikasta, josta ao. sivulla puhutaan.

Evl evp. Matti Soini: *Mouhijärven sotaveteraanit 1939 – 1945* on kolmas tämän vuoden tiiliskivikirjoista. Matti Soinin johdolla on koottu hieno teos mouhijärviläisistä veteraaneista – naisista ja miehistä, tytöistä ja pojista – jotka eri tavoin ottivat osaa raskaisiin sotavuosien tapahtumiin 1930-45. Kirjassa on sekä historia osuus että matrikkeliisuus. Kirja on vuonna 2013 aloitetun työn tulos, jossa mukana on ollut lukuisia joukko innokkaita ja aktiivisia henkilöitä. Teoksen historia osuudessa käsitellään maanpuolustusjärjestelmän rakentamista, talvi- ja jatkosotaa päätyen välirauhaan, Lapin sotaan, asekatkentaan ja lopuksi hieman mollisävytteiseen kuvaukseen välirauhan 21. artiklan perusteella tapahtuneisiin suojeluskuntien ja lottayhdistysten lakkauttamiseen. Tämän historia osuuden pääasiallinen sisältö käsittelee sotatapahtumia painottaen niiden divisioonien taisteluita, joissa mouhijärveläiset sotilaat ja lotat palvelivat Isänmaataan.

Ye-evil evp. VTT Esa Seppänen on Neuvostoliiton ja Venäjän asiantuntija. Hän on kirjoittanut lukuisia kirjoja, jossa Neuvostoliitto ja Venäjä ovat olleet keskeisessä asemassa. Uudessa kirjassaan ***Raaviniskaa. Löytöretki tietokirjailijan matkaan*** hän opastaa omaelämäkerrallisesti tietokirjan kirjoittamiseen. Kirjassa Seppänen antaa ohjeita arkistossa asioimiseen ja lähteiden käyttämiseen mutta myös kuvaa sitä millaisen henkisen prosessin kirjoittaja käy läpi kohdatessaan julkaistun kirjansa arvostelun ja siitä annetut kommentit. Teoksessa kirjoittaja kutsuu lukijat löytöretkelle tietokirjailijan maailmaan. Mielenkiintoinen teos – opettavainen ja samalla kiehtova kuvaus Esa Seppäsen tietokirjailijamaailmasta.

Kenraali evp. Seppo Tanskanen: *Rivissä ja rivin edessä - Puolen vuosisataa upseerin elämää* on mielenkiintoinen kuvaus upseerin elämästä. Kenraali Seppo Tanskanen elämä ja ura ei ole aivan tavallinen ja sattuu keskelle kylmän sodan aikaa, käyttäen aikalaisistaan nimitystä kylmän sodan veteraani. Kirjan yksi hyvistä puolista onkin juuri ajankohta, jota se kuvaa. Sotavuosista on lukuisia kirjoja eikä niiden kirjoittaminen lopu, niin kuin tänäänkin palkittavien teosten konteksti osoittaa. Teos ei vain kuvaa kirjoittajan sotilasuraa vaan lukija pääsee tutustumaan hänen sukutaustaansa ja kouluvuosiinsa. Varusmiespalveluksensa hän aloitti Karjalan jääkäripataljoonassa 1960 ja päätös hakeutua Kadettikouluun tapahtui kokelasaikana, kuten varmaan monella meistä. Hänen uransa oli kouluttaja- ja komentajapainotteista, mutta kuten hän toteaa: jokaisessa ajassa ja joukossa on omat erityispiirteensä. Teoksessa onkin paljon mielenkiintoisia yksityiskohtia ja ajan kuvausta. Turhakin vaatimattomasti hän epäilee, että kaikki hänen aikansa näkyvä jää unohduksiin. Useat niistä joukko-osastoista, joissa hän on palvellut, on lakkautettu ja jäljelle jääneetkin ovat saaneet uuden nimen. Vain muutos on pysyvää, siihen saamme kaikki tottua. Mutta varmuudella kenraali Tanskanen on omalla työllään jättänyt jälkensä monen joukon historiaan. Siksi toivoisi, että useampikin tuon ajan upseeri kirjoittaisi samalla tavoin hienoa ajankuvausta.

Evl evp. Heikki Tiilikainen: *Hybridisota. Rintamaraportti*. Kirjoittaja on tarttunut ajankohtaiseen aiheeseen. Nykyisin monesta meneillään olevista konflikteista käytetään muotisanaa ”hybridisota”. 2000-luvun asymmetrinen sodankäynti on luonut uuden asetelman, jossa raja perinteisen ja epätavanomaisen sodankäynnin välille on hämärtynyt. Kybertaistelutila ja miehittämättömyys ovat alentaneet sodankäynnin kynnystä samalla muuttaen perinteistä sota-rauha -asetelmaa. Tässä kirjassa hybridisota ilmentyy propagandana ja kybersotana. Kirjoittaja määrittää, että kyberhyökkäys on millainen tahansa yksityisen henkilön tai organisaation käynnistämä sotatoimi, joka suunnataan tietotekniikan järjestelmiin, rakenteisiin, verkkoihin ja/tai henkilökohtaisiin tietoteknisiin laitteisiin. Kirjoittaja on löytänyt uutta näkökulmaa tähän aiheeseen ja samalla osoittaa, että informaatioisotaa on käyty aina ja nyt se on Suomelle entistä ajankohtaisempi haaste. Teos pyrkii antamaan käsityksen siitä, missä sodankäynnin uusilla ja vanhoilla aloilla nyt mennään. Teoksessa haetaan niitä mahdollisuuksia, joita Suomella voisi olla tasoittamaan epäsymmetrisen sodankäynnin voimasuhteita. Mielenkiintoinen ajatus on kodinturvajoukkojen perustamisesta.

Ev evp. Kai Vainio: *Kerhoelämää Kasarminmäellä - Kouvolan upseerikerho ja varuskunta 1911 - 2014*. Kai Vainion johdolla on tuotettu teos Kouvolan upseerikerhosta ja varuskunnasta 1911-2014. Kouvolan kasarmialue on rakennettu Suomen autonomian aikana 1911-14 ja siitä lähtien Kasarminmäki on ollut osa paikallista identiteettiä. Upseerikerhon Kouvolaan perustivat Keski-

Suomen rykmentin upseerit vuonna 1922. Kirja koostuu 7 kirjoittajan artikkelista, joissa käsitellään upseerikerhotoimintaa, Keski-Suomen rykmentin upseerikerhoa, Kouvolan upseerikerhoa ja sen kirjastoa, taide- ja asekokoelmaa sekä Kouvolan varuskunnan historiaa. Teos on runsaasti kuvitettu ja taitettu, joten se on helppolukuinen ja samalla näyttävä. Teos on merkittävä kuvaus upseerikerhotoiminnasta. Erityisesti sen arvoa lisää Puolustusvoimien päätös irtisanoa usean upseerikerhon vuokrasopimukset, mikä käytännössä tarkoittaa, että moni perinteinen upseerikerho joutuu lopettamaan toimintansa, koska niiden varat eivät riitä vuokrien maksuun.

Ye-evil evp. Lauri Väätänen: *Poukasta, kertomuksia suvustani ja Poukan talosta sekä tietoa Laitilasta.* Teos on sukuhistoriallinen teos, jossa keskiössä on Poukan talo Laitilassa. Poukan talo on yksi vanhimmista taloista Laitilassa ja nykyiselle paikalleen se siirrettiin kirkon läheltä vuoden 1705 jälkeen. Mutta kirjoittaja ei ole Poukka, mutta tuntee olevansa vahvasti poukkalainen. Hänen isoisänsä muutti syntymäkodistaan Poukan talosta 1896 ja hänen isänsä oli sukunimeltään Poukka aina syksyyn 1939 saakka. Teos on mielenkiitoinen kuvaus merkittävästä laitilaisesta suvusta, talosta, joka saatiin säilytettyä kotiseutumuseona sekä elämästä Laitilassa.

Palkinnot lehtiartikkeleista nuorille upseereille

Säätiö jatkaa jo perinteeksi muodostunutta tapaa palkita nuoria upseereita heidän lehtiartikkeleistaan omilla lehdissämme. Pyrimme kannustamaan nuoria upseereita kirjoittamaan ja esittämään rohkeasti mielipiteitään omilla lehdissämme.

Sotilasaikakauslehden päätoimittajan esityksestä palkitaan:

- Luutnantti Tero Janhunen, Kiinan ilma-aseen kehitys ja nykytila, julkaistu SAL 5 /2016

Kylkiraudan päätoimittajan esityksestä palkitaan:

- Yliluutnantti Matti Laitinen, Raha ja kriisit – ajatuksia rahataloudesta poikkeusoloissa, julkaistu Kylkirauta 2/2016

Onnittelien kaikkia palkittuja!